

движи, споредъ както е опредълено въ великия планъ на живота. Всички добри и велики хора, всички светии съ имали тази опитност. Нѣкой се препоржчва за християнинъ, но като му дойде известно страдание, казва: Азъ не вѣрвамъ вече въ Бога. Значи, докато ималъ Божието благословение, което се изливало въ блага и придобивки, той вѣрвалъ въ Бога. Щомъ го сполетѣло нѣкакво страдание, не вѣрва вече. Действително, страданията се носятъ мѣжно, но когато любовъта посети човѣка, той лесно носи. За този моментъ, именно, Павелъ казва: „Никакви страдания, никакви мѣжнотии не сѫ въ сила да ни отдалечатъ отъ Любовъта Христова.“ Любовъ, която се губи предъ страдания и мѣжнотии, не е истинска любовъ. Истинската любовъ предъ нищо не отстѫпва.

И тъй, вѣрвайте въ основната идея, която ангелътъ ви казва. Това значи: вѣрвайте въ Божественото, което говори отвѣтре, а не чрезъ нѣкакви външни внушения. Когато въ ума ви дойде нѣкаква свѣтлина, ангелътъ казва: „Призови Симона!“ Симонъ-Петъръ ще ви говори отвѣтре. Всѣки трѣбва да има това дѣлбоко разбиране за нѣщата, за да не влѣзе въ противорѣчие съ себе си. Нѣма по-страшно нѣщо за човѣка отъ това, следъ като е повѣрвалъ и тръгналъ веднѣжъ въ пѫтя, да се вѣрне назадъ. За такъвъ човѣкъ Писанието препоржчва по-добре да си е седѣлъ на мѣстото. Тръгнешъ ли веднѣжъ въ правия пѫтя, за нищо въ свѣта не се разколебавай да се вѣрнешь назадъ. Каквото и да се случи, знай, че спасението ти е въ този пѫтя. Каквите страдания и изпитания да ви се даватъ въ този пѫтя, тѣ ще бѫдатъ по силитѣ ви. Казвате: Могатъ ли праведните да иматъ изпитания? — Могатъ, разбира се. Христосъ не бѣше ли праведенъ? Праведенъ бѣше, но и Той имаше страдания. Апостолитѣ, пророцитѣ не бѣха ли праведни? Праведни бѣха, но и тѣ имаха страдания. Великиятѣ хора иматъ и сѫ имали най-голѣми страдания, но тѣхните страдания бѣха осмислени, че и до днесъ още служатъ за поука на човѣчеството. Страданията на великиятѣ хора сѫ необходими, за да ги доведатъ до пълна вѫтрешна връзка съ Любовъта, съ Бога.

Съвременниятъ християнски свѣтъ минава презъ голѣми страдания, презъ голѣми кризи, за да се извѣрши онова велико пресъване между тѣхъ, съ което ще се изпълнятъ думитѣ въ Писанието: „И ще разлѫча овцетѣ отъ козитѣ.“ Въ това пресъване душитѣ ще се пробудятъ и ще се от-